

Sveriges Scoutförbunds sexhundra kårer uppvaktade sin chef på femtioårsdagen genom att överlämna tre digra minnesalbum med en hyllningsadress från varje kår. —

»Ingen av alla de hedersbetygelser, som kommit mig till del, har glatt mig som denna», yttrade scoutchefen, när han erhöll Svenska Scoutrådets högsta utmärkelse, Silvervargen.

Till

Scoutchefen

GREVE FOLKE BERNADOTTE AF WISBORG

den 2 januari 1945

*Med bilder och blad från allt Sveriges land
var hälsad på högtidsdagen.*

*Mångtusende scouter här ge dig sin hand
i trohet mot löftet och lagen.*

*De säga sitt tack för åren som flytt
i scoutfriskt allvar och gamman.*

*De svara sitt Alltid Redo på nytt:
Mot framtiden vandra vi samman.*

ÄLGARÅS SCOUTKÅR
 MÅLSAR
 SIN EGEN SCOUTCHEF
 OCH TACKAR FÖR BESÖKET DEN 28/2 1943

ÄLGARÅS
 KYRKA

SCOUTSTUGAN

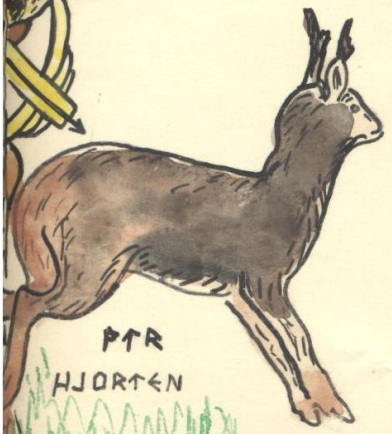
STUDIETR. UGELAN

PTR. SKORREN

VÄLKOMMEN
 SAIGMANNEN

PTR
 HJORTEN

VU

PTR
 ÄLGEN

LYSSNA O SCOUTCHEF

TILL TIVEDSSKOGENS SUS

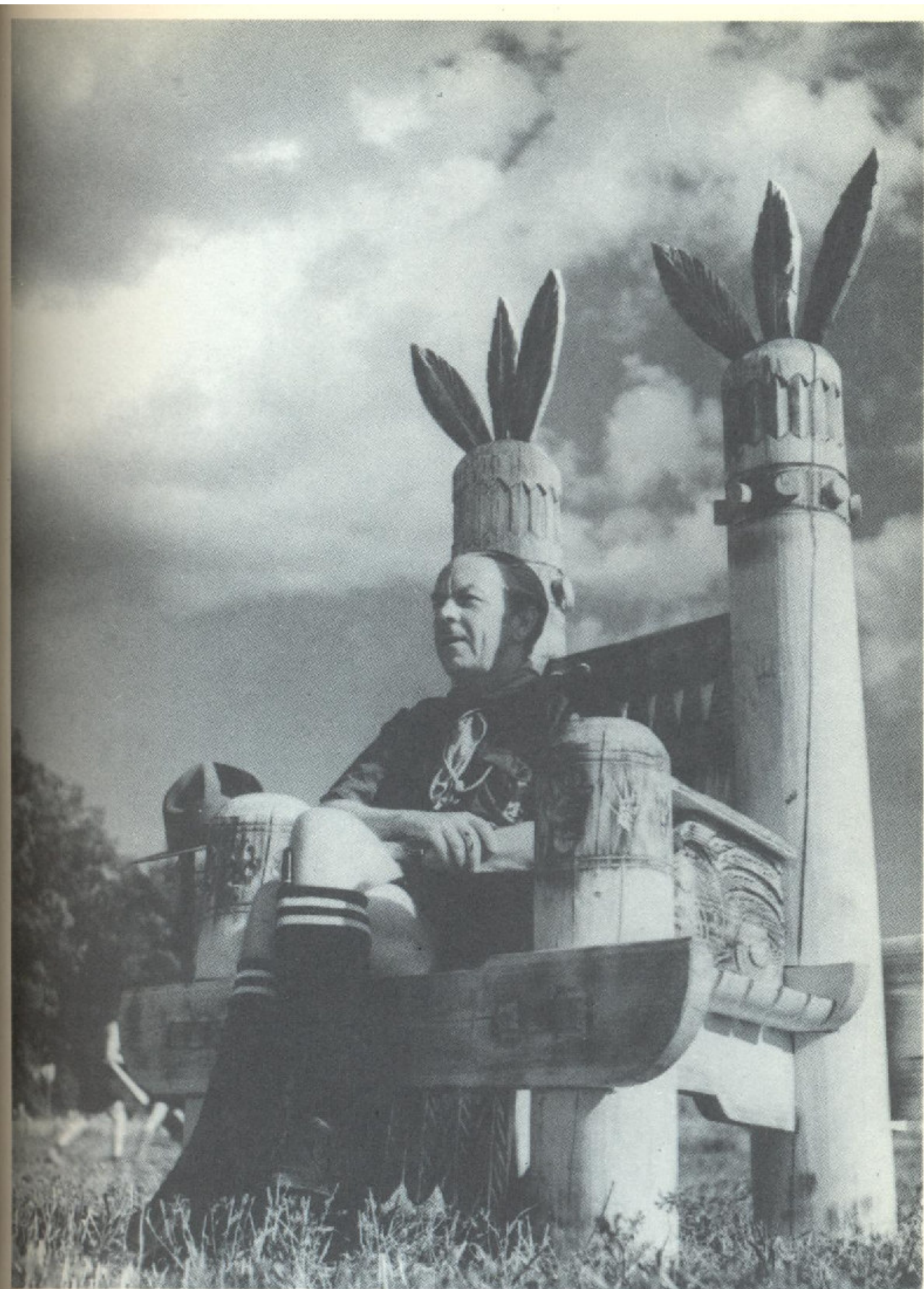

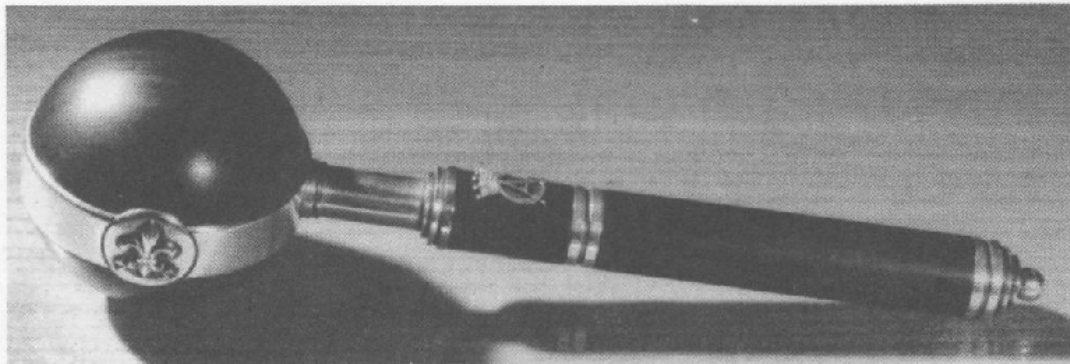
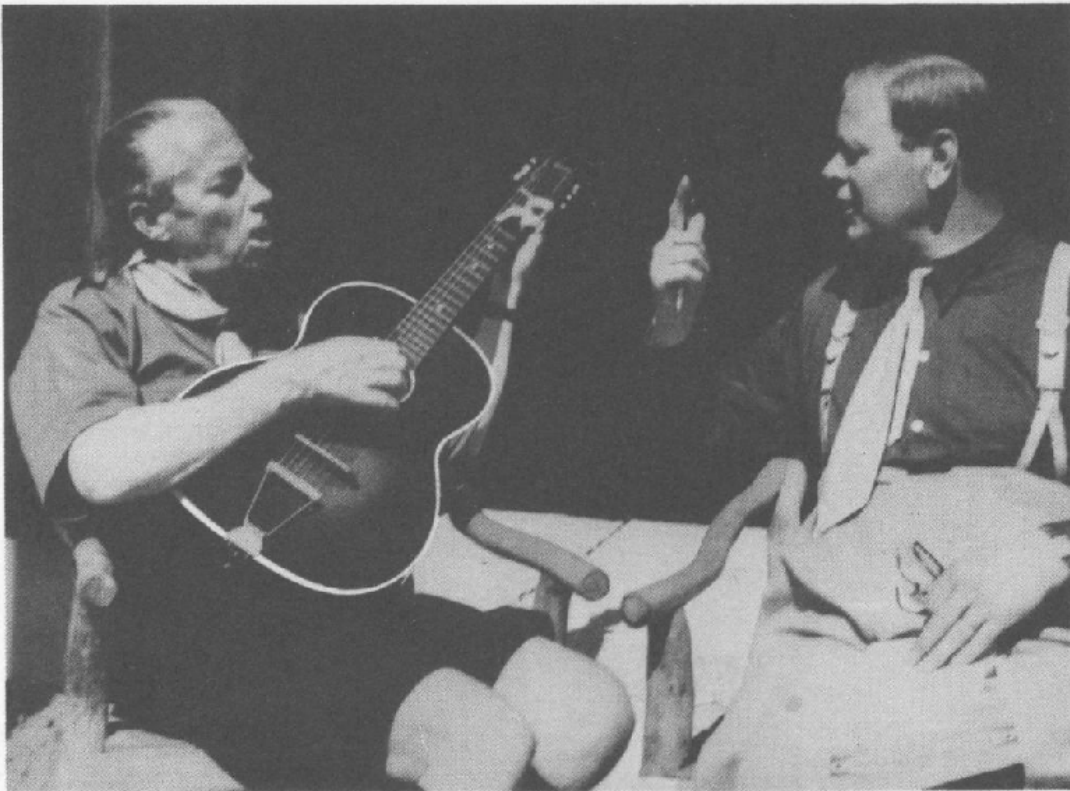
TVå gånger, höstarna 1943 och 1944, organiserade Folke Bernadotte krigsfångeutbytet. Elvatusen krigsfångar, alla sårade eller sjuka, fick komma hem via Sverige. »Vi fick uppleva ting, som måste stärka tron på att hatet mellan krigförande länder ej är så djupt rotat, som man ofta föreställer sig.» (Ur »I stället för vapen».)

»De vita bussarna», den stora räddningsaktionen, som förde Folke Bernadottes namn ut över världen. Denna aktion, vars ursprungliga syfte var att söka sammanföra norska och danska politiska fångar, resulterade i att över tjugotusen av nazismens offer från tjugofem olika nationer räddades ur koncentrationsläger och gasbarnar.

Hödingen för de niotusen scouter och ledare, som samlats till Sveriges Scoutförbunds läger på Gränsö utanför Västervik sommaren 1946.

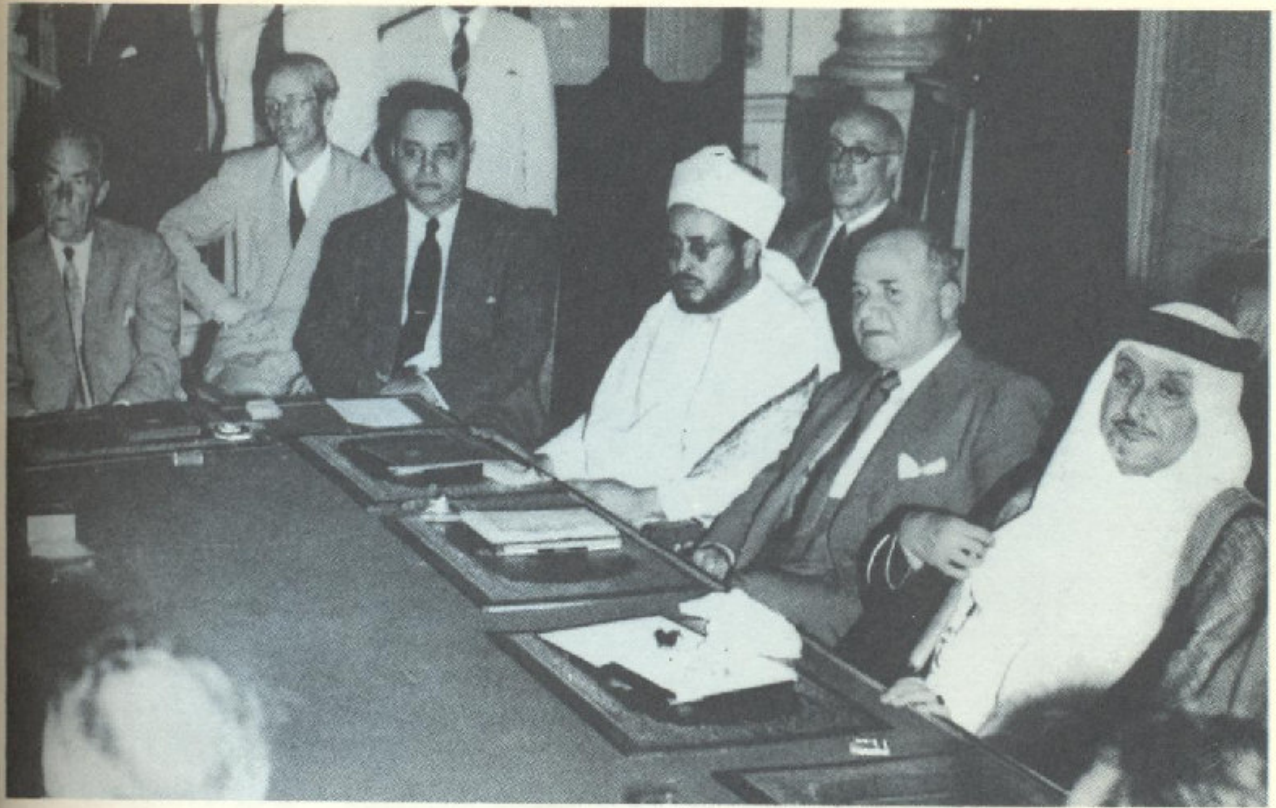
Sven Lilja ger en lektion. — Då Folke Bernadotte i april 1947 valdes till prins Gustaf Adolfs efterträdare som ordförande i Svenska Scoutrådet, fick han överta dennes ordförandeklubba. — Den nedersta bilden visar ett förnämligt dokument.

Folke Bernadottes gärning inom Svenska Röda Korset omfattar en tidsperiod av bara sex år, och det är inte fullt tre år sedan han övertog ordförandeklubban efter prins Carl. Det är nästan ofattbart, att en människa kunnat uträtta så mycket under så kort tid. Med outtröttlig energi kastade han sig in i den verksamhet, som blev hans mannaålders huvuduppgift. Hans almanacksblad vittnar inte bara om de välkända, dramatiska händelser, som de följande sidorna i korthet söker skildra, utan också om ett slitsamt arbete utanför offentlighetens ljus. Besök i Rödakorsdistrikten i Sverige växlar med inspektionsresor i Europa, och de veckor han var hemma fylldes från morgon till kväll av föredrag och sammanträden, inte minst med de många organisationer, där han representerade Röda Korsets och det humanitära arbetets intressen. I hans mottagningsrum på Artillerigatan i Stockholm flockades enskilda hjälpsökande, och hur bråttom han än hade gav han sig tid för ett ord till alla. Inte sällan utnyttjade han sina goda kontakter bland de maktägande ute i Europa för att kunna sammanföra en av kriget splittrad familj — när det gällde gick inte ens statscheferna fria. Och sällan var Rödakorsmannen Folke Bernadotte så glad som när ett sådant ärende fått ett lyckligt slut.

Han hade redan börjat tala med sina medarbetare om det nya pionjärarbete på hemmafronten, som skulle bli Svenska Röda Korsets huvuduppgift, när de internationella förpliktelserna avvecklats. Men innan dess organiserade och ledde han den kanske viktigaste konferensen i Röda Korsets historia — i Stockholm i augusti 1948. För Rödakorsfolk världen runt är det nu en källa till glädje och tacksamhet, att det förunnades honom att genomföra den väldiga uppgiften. Förtjänsten var hans och enbart hans, att denna laddade konferens, sprängfylld av konflikthanteringar, inte bara uträttade ett jättearbete utan gjorde detta »som en lycklig familj», så som han själv uttryckte det i sina avskedsord.

*Ett erkännande och
tack. Medicine heders-
doktor i Uppsala.*

Konferens med Arabförbundets representanter i Kairo. Yemens, Libanons och Saudi-Arabiens representanter vid bordets långsida. På hörnet: Ralph Bunche, Folke Bernadottes närmaste medhjälpare och efterträdare. — I samtal med Israels utrikesminister Moshe Shertok.

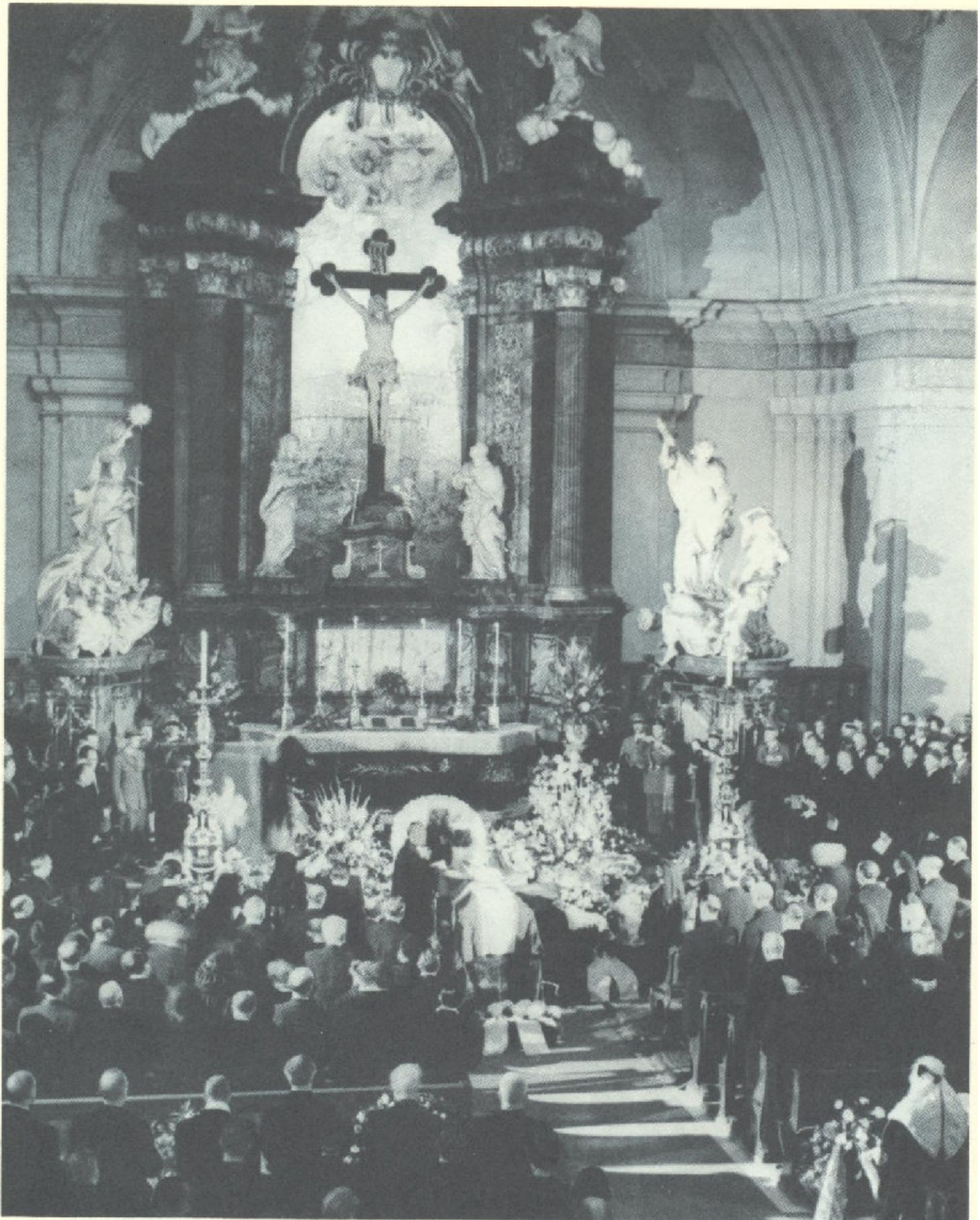
Jerusalem.

Den 17 september 1948.

Det vita planet återbördar Folke Bernadotte till fosterjorden.

Jordfästningen ägde rum i Gustaf Vasa kyrka i Stockholm den 26 september 1948.

»Följd av ousäglig tacksamhet, omsluten av en hel värld's varma tankar och välsignad i åminnelse av de tusenden och åter tusenden, som han räddat från lidande och död, vare nu Folke Bernadotte i Guds, den nåderikes och barmhärtiges, namn vigd till griftero och hans ande befalld i den himmelske Faderns händer. Av jord är du kommen . . .»

Fyrtioddita scouter drog katafalkvagnen ut till krematoriet. Folke Bernadottes scoutkäpp, hans Rödakorsmössa och en vit nejlika prydde kistan, som var höljd i en svensk flagga.